

Βερμούδες και μαγιό σε φιλικό συμπόσιο

*Αυστηρότατα μέτρα ασφαλείας στον Πόρο
για να χαλαρώσουν, άνετα, οι σύνεδροι*

Της **ΜΑΡΙΛΗΣ ΜΑΡΓΩΜΕΝΟΥ**

Η τσάντα μου περνάει τις ακτίνες X, η αστυνομικός με σκανάρει από την κορυφή ως τα νύχια, η ρεσεψιονίστ με κοιτάζει καχύποπτα. Ακόμη κι έπειτα απ' όλ' αυτά, διστάζουν να μ' αφήσουν να μπω στο ξενοδοχείο. Αν ήταν μια οποιαδήποτε μέρα του καλοκαιριού, θα μπορούσε κανείς να υποθέσει πως στον Πόρο, από την έλλειψη τουριστών οι ξενοδόχοι παραφρόνησαν. Αλλά σήμερα είναι η δεύτερη μέρα του «Συνεδρίου της Σύμης».

Στο ξενοδοχείο «Sirene» μένει το μισό υπουργικό συμβούλιο της Ελλάδας, αλλά και ο Τζόζεφ Στίγκλιτς και η Σεγκολέν Ρουαγιάλ και η λαίδη Αστον κι ένα σωρό άλλοι διαπρεπείς που τριγυρνούν στο δαιδαλώδες συγκρότημα με βερμούδες και μαγιό. Υπ' αυτό το πρίσμα, το ενδεχόμενο να είμαι τρο-

μου όλοι οι σύνεδροι σε απαρτία! Βρισκομαι στην αίθουσα πριν από την πίσινα, στην οποία πλέουν οι σοφές κεφαλές του συμποσίου! Ασπροι, μαύροι, κίτρινοι σύνεδροι γύρω γύρω, και στο κέντρο της αίθουσας με τα τραπεζάκια, ο Γ. Παπανδρέου, όρθιος με ένα φλιτζάνι γαλλικού καφέ, να εξηγεί κάτι στον σύνεδρο απέναντί του. Ο Victor Benoit, ο Αιτινός αντιπρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, που τον κοιτάζει όλο θαυμασμό. Αλλά πριν προλάβω να εντοπίσω τη Σεγκολέν Ρουαγιάλ, ένα σώμα μου κλείνει το πεδίο. Η διαπίστευση στο πέτο λέει «security». «Να σας παρακαλέσω να πάμε στη ρεσεψιόν;», κάνει μ' αυτό το ύφος που δεν σηκώνει αντιρρήσεις. Προλαβαίνω να δω μόνο τον Γ. Πεταλωτή, σε μια γωνία των τραπεζιών να παίζει βαριεστημένα με το κινητό του.

Και η πόρτα ξανακλείνει – ό, τι και να κάνω, στο τέλος καταλήγω πάλι μέσα σ' αυτό το ασανσέρ, που έχει για τοίχωμα μια ταπετσαρία με ζωγραφιστά λυθρίνια... Φως φανάρι: το ΠΑΣΟΚ δεν θέλει δημοσιότητα. «Μια κάμερα να μπει στην αίθουσα, και τέλος τα σορτσάκια. Θα βάλουν όλοι τα μακριά παντελόνια!», μου εξηγεί ένας κύριος στη ρεσεψιόν. Για το συμπόσιο της Σύμης, που βασιζεται σ' αυτή τη «φιλική ατμόσφαιρα διακοπών», αυτό θα ήταν καταστροφή. Κι έτσι, περνάω ατελείωτες ώρες στο μπαρ της ρεσεψιόν, βυθομετρώντας από το μπαλκόνι την παραλία όπου αργά το απόγευμα θα κάνει απλωτές η Σεγκολέν Ρουαγιάλ.

Με δύο ρακέτες

Αλλά, όπως λένε και οι βουδιστές, «στο τέλος όλα έρχονται σ' αυτόν που τα περιμένει». Υστερα από ένα πλήρες τρίωρο στο λόμπι, οι πύλες του ασανσέρ θ' ανοίξουν και μαζί τους κι αυτές του παραδείσου των παπαράτσι: ο νομπελίστας Τζόζεφ Στίγκλιτς βγαίνει με βήμα γοργό, σορτσάκι κοντό και παπούτσι αθλητικό. Και καθώς παρατηρώ τις δύο ρακέτες του τένις που κουνάει χαρούμενος πηγαίνοντας προς την έξοδο, συνειδητοποιώ πως έχω πολλή ώρα να δω τον Γ. Παπανδρέου.

Αν δεν έφευγε το πλοίο για Πειραιά σε μισή ώρα, ίσως και να παρακολουθούσα τένις υψηλών σοσιαλιστικών προδιαγραφών στα γήπεδα του Πόρου...

**Οι συμμετέχοντες
σε απαρτία στην πίσινα,
οι απλωτές της Σεγκολέν
και τένις υψηλών σοσια-
λιστικών προδιαγραφών.**

μοκράτης είναι μάλλον ανεκτό: σ' αυτήν την περίπτωση, τα μηχανήματα ασφαλείας θα με ανίχνευαν. Για τους άπειρους αστυνομικούς που ξεφυτρώνουν από κάθε γωνία του ξενοδοχείου το χειρότερο σενάριο είναι άλλο: να είμαι δημοσιογράφος. Κι έτσι, με το που βγαίνω από το ασανσέρ στην αίθουσα του συνεδρίου, η υπεύθυνη ασφαλείας παθαίνει ένα μικρό αμόκ. «Τι θέλετε εδώ;», φωνάζει. «Οι δημοσιογράφοι είναι σε άλλο ξενοδοχείο!» Κάτι ψελλίζω, κοιτάζοντας πίσω της, στα τραπέζια του συνεδρίου τον Παύλο Γερουλάνο μεταξυ δέκα συνέδρων που έχουν ξεμείνει. Προφανώς, έπεσα στο διάλειμμα των εργασιών. Αλλά η κυρία μπροστά μου είναι ανένδοτη και με ξανακώνει στο ασανσέρ. Μια στιγμή πριν κλείσει η πόρτα, βλέπω και τον Νίκο Παπανδρέου. Βαδίζει στον διάδρομο. Η πόρτα κλείνει – ποτέ δεν θα μάθω πού κατευθυνόταν.

Ακολουθώντας ένα σύνεδρο που συνδέεται στενά με τον πρωθυπουργό, πατάω το κουμπί του ασανσέρ που γράφει «πίσινα». Με το που ανοίγει η πόρτα, έκπληξη: μπροστά

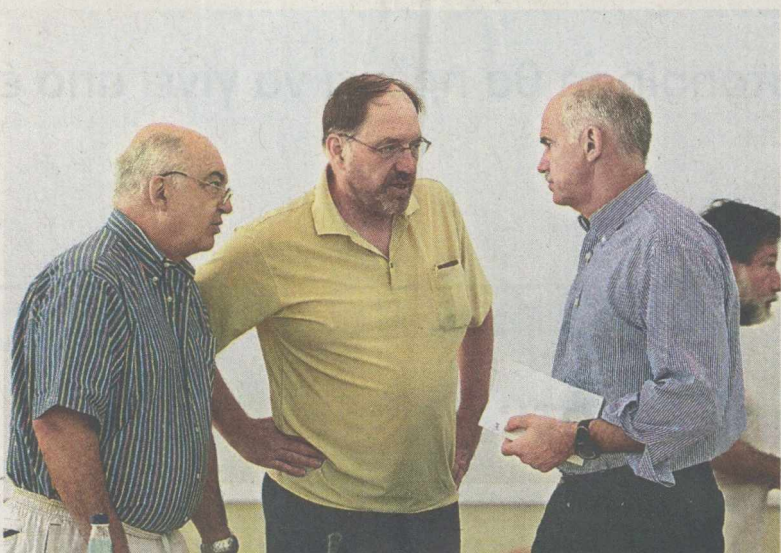
Με καλοκαιρινή αμφίεση οι σύνεδροι στην οικογενειακή φωτογραφία από το συμπόσιο της Σύμης, που φέτος διοργανώθηκε στον Πόρο. Μπροστά (από αριστερά): Γ. Παπανδρέου, Σεγκολέν Ρουαγιάλ, Ρίτσαρντ Πάρκερ, Τζόζεφ Στίγκλιτς, Λούκα Κατσέλη, Λουίς Αγιάλα.

EUROKINISSI

EUROKINISSI

Η κ. Σεγκολέν Ρουαγιάλ παρακολουθεί τις εργασίες του συμποσίου. Την προηγούμενη φορά ήρθε για μία ημέρα, φέτος ξανάρθε για όλο το τετραήμερο.

ΑΝΤΕ-ΜΠΕ

Ο πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου συνομιλεί με τον Τζέιμς Γκαλμπρέιθ και τον Κεμάλ Ντερβίς, που συμμετείχαν στο 13ο ετήσιο Συμπόσιο Σύμης.

Βαρκάδα, μάθημα συρτάκι, ρετσίνα και... κολοκυθόπιτα

Αν υπήρχε άλμπουμ με θέμα «Ιστορίες απ' το συμπόσιο της Σύμης», η ιστορία που τιτλοφορείται «Πώς γνώρισα τον Ομπάμα» και υπογράφεται απ' τον Γ. Παπανδρέου, θα ήταν η αγαπημένη κάθε αναγνώστη. Πριν από τρία χρόνια ο νυν πρόεδρος της Αμερικής ως απλός γερουσιαστής έλαβε ενθουσιώδη πρόσκληση απ' τον υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας.

Και μπορεί ο Μπαράκ Ομπάμα να αρνήθηκε, αλλά το έκανε με στυλ: η απαντητική επιστολή των δύο σελίδων

έχουν μαγικό και αντηλιακό. Όλοι τους αδημονούν για τη βαρκάδα που παραδοσιακά απολαμβάνουν κάποιο απόγευμα του συνεδρίου, αλλά και τις εκδρομές σε «σχολικό» στυλ, με λεωφορείο, στριμωξίδι και μάθημα συρτάκι στην ταβέρνα για επιδόρπιο.

Προ ετών, οι σύνεδροι γνώρισαν και τη ρετσίνα σ' ένα νησιώτικο ταβερνείο, και η νύχτα τελείωσε με τον Τζόζεφ Στίγκλιτς να σέρνει τον χορό, και πίσω του πιασμένη με μαντίλι να χοροπηδά όλη η υψηλή συμποσιακή διανόηση! Γιατί μπορεί το απόλυτο ρεκόρ των δεκατριών συμποσίων στη σειρά να το κατέχει ο Αλέξ Ρόντος, αλλά και ο κ. Στίγκλιτς πρωτοήρθε στο συμπόσιο πολλά χρόνια πριν πάρει το Νομπέλ. Ενώ η Σεγκολέν Ρουαγιάλ είναι καινούργια στην παρέα: την προηγούμενη φορά ήρθε για μια μέρα, αλλά όποιος έρθει, ξανάρχεται. Κι έτσι φέτος ένα σωρό φωτογράφοι στον Πόρο παραμόνευαν για μια φωτογραφία της με μαγικό.

Στην προσπαθειά τους, οι μόνοι που προσφέρθηκαν να βοηθήσουν ήταν οι ντόπιοι. Που πάντα ξέρουν κάτι παραπάνω. Όπως ο ταξιτζής που μας πάει στο λιμάνι: μπορεί στο κινητό του να παίζει ως ringtone το αρκούδι gummy bear, αλλά έχει αφοπλιστικά ξεκάθαρη εικόνα για το πρόγραμμα του πρωθυπουργού. Ξέρει πού έφαγε την Κυριακή, και... «σήμερα το βράδυ θα τραπεζώσει τους συνέδρους στο "Πριματσέρα"», μου λέει. «Θα φάνε κολοκυθόπιτα!»...

Μπορεί ο Ομπάμα να μην ήρθε στο Συμπόσιο της Σύμης, όποιος όμως έρθει, ξανάρχεται και ξανάρχεται.

φυλάσσεται ακόμη στα γραφεία της Ιπποκράτους ως τεκμήριο της νέας σοσιαλιστικής εποχής.

Αλλωστε, αν μην ξεχνάμε πως παλαιότερα στο συμπόσιο είχε κάνει απαστράπτουσα εμφάνιση και ο Μπιλ Κλίντον. Τότε πρώτη φορά εκδηλώθηκε και η παπαρασική αλλοφροσύνη. Η αναζήτησή του μόνο εύκολη δεν ήταν. Το πρόγραμμα «εξωσχολικών» δραστηριοτήτων, το κρατούσαν οι διοργανωτές ως επιτασφράγιστο μυστικό. Βλέπετε, στο συμπόσιο οι σύνεδροι έρχονται να ανταλλάξουν ιδέες σε κλίμα χαλαρό, και στη βαλίτσα